

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Propozicije za spravo.

V parlamentarnih krogih se govori že nekaj dni — menda pod uticem zadnje izjave ministerkega predsednika — zopet o spravi med Čehi in Nemci. Tem govoricam ni nihče pripisoval posebnega pomena, a kaže se, da je le nekaj na njih, kajti češki državnozborni delegaciji se je zdelo potrebno, da natančno precizuje svoje stališče glede uredbe jezikovnega vprašanja, in storila je to v medeljski številki „Národních Listov“.

Čehi pravijo: Mi Badenijskih jezikovnih naredb ne smatramo za nepreklonljivo akcijo, že zategadelj ne, ker jih ne smatramo popolnimi. Pred vsem pa izjavljamo in povdarjamo kar najslavesnejše: Motil bi se, kdor bi mislil, da bi dovolili premembo le jedne same črke teh naredb prej, dokler ne stopi na njih mesto nekaj drugega, nekaj boljšega, ali da bi dovolili kako načelno predrugačenje. Načelo popolne paritete obeh narodov v deželi mora ostati nedotaknjeno. Ako bi se od tega odstopilo le za jeden las, zanetil bi se na novo narodnostni boj. Naravna in prva posledenca te paritete je, da mora vsak Čeh in vsak Nemec na Češkem in na Moravskem pri vsakem oblastvu in pri vsakem sodišču dobiti svoje pravo v svojem jeziku; to se pravi, da se mora vsaka pisarna ali uradna ulaga povsod rešiti v tistem jeziku, v katerem je bila podana. Od te terjatve ne odneha noben Čeh in vsi poskusi, odstraniti narodnostne razpore na drug način, se izkažejo brezuspešne.

Kar se pa dotaja formalnega izvedenja te zahteve, je pred vsem rešiti vprašanje: Kako naj se izvrši uredba, da tega, kar smatra jeden narod za pravo, ne bi smatral drugi za krivico, za ponižanje ali za nepotrebno nadležnost?

Z drugimi besedami povedano: Gre se za to, da se dobe kriterija, po katerih bi se mogel spoznati narodnostni značaj krajev in pokrajin, za katere veljajo rečene neredbe, in da se določijo primerne in pravične meje, do katerih naj sega tirjatev glede spanja drugega deželnega jezika pri oblastvih in pri sodiščih.

V prvem oziru je poslanec dr. Pacak pred-

lagal, naj se uredi jezikovno vprašanje po uradnem jeziku občin in na podlagi narodnostnih razmer v posamičnih pokrajinah. Na tem stališču je stal tudi Heberwartov jezikovni zakon iz l. 1871., Škardov predlog o uradnem jeziku avtonomnih oblastev in v največjem času na isti predmet nanašajoči se predlog nekoga češkega poslanca.

V drugem oziru ni možno odnehati od postulatov, da morajo vsi konceptni uradniki pri vseh sodiščih in pri vse oblastvih biti zmčni obeh deželnih jezikov. Za manipulacijske uradnike bi se mogel podaljšati rok za razučje drugega deželnega jezika. Umeje se ob sebi, da bi se morale Nemcem izjemno dovoljene olajšave vice versa koncentrirati tudi češkim uradnikom.

Tako daleč bi se upeli iti v interesu sprave in min in v tem interesu bi prevzeli dolžnost, zastopati te popustitve pred narodom. Ta rešitev pa je odvisna od neizgibnega pogaja: Predno se uveljavi nova uredba, je revidirati celo jezikovno vprašanje in na Češkem, na Moravskem in deloma v Šleziji odstraniti vse kar je polovičarsko, nejasno ali dvoumno. Nemški jezik bi moral v čeških pokrajinah izgubiti vse dosežanje prednosti in predpravitve in sicer do zadnje instance. Češki jezik bi se moral pri vseh uradih in oblastvih vseh instanc, pri zunanem kakor pri notranjem uradovanju, na napisih, tiskovinah in emblemi in pri reprezentaciji tako izključno respektirati, kakor nemški jezik v nemških pokrajinah.

To je torej stališče češke državnozbornske delegacije glede revizije jezikovnih naredb, glede sprave med Nemci in Čehi. Se li doseže na tej podlagi separatna sprava med Čehi in Nemci, o tem se zdaj še ne da govoriti, ali sdi se nam, da ne.

V Ljubljani, 23. novembra.

Badenijski položaj. Peterburški mesečnik „Vjestnik Jevropy“ se bavi v svoji poslednji številki s političnim položajem v Avstriji ter s stališčem grfa Badenijskega. Očitno ne more Badeni ničesar doseči v parlamentu, v katerem se mu nastavljajo toli vtrajni nasprotniki kakor je dr. Lecher, piše „V. J.“ „Sploh je nerazumljivo zakaj se mi-

nisterski predsednik s svojimi siliti, a brezuspešnimi naspoti proti nemški strani, teli trdovratno drži svojega mesta. Še vedno ni spoznal, da sredstva, ki se pri administraciji Galicije obnese, pri ustavnem vladanju Avstrije niso porabna. Kriza se vedno bolj pesteruje, vsled česar trpi državni in javni interesi — in to vse le radi tega, ker noče odstopiti Badeni ter prepustiti mesto spretnjšemu politiku.“ „V. J.“ ne vidi nobenega drugega izida iz avstrijske krize nego odstop grfa Badenijskega.

Dr. Russ, znana levičarska kapaciteta, je pri obč. zboru „nemškega društva“ v Pragi imel daljši govor, v katerem je napadel pred vsem Čebe, češ, da hočejo glasovati le zato za pogodbo, ker jim je dala vlada jezikovne neredbe. D. si so bili prej najstrastnejši nasprotniki nagodbe, žrtvujejo se sedaj za ceno jezikovnih naredb. Dalje je opravičeval Russ obstrukcijo proti provizoriju, češ, obstrukcija je obrnjena bolj proti vladi, ki je izdala neredbe; tej vladi ne smejo Nemci ničesar dovoliti, kar bi njeno stališče utrdilo. Brez naredb bi opozicija provizorij kritikovala le z gospodarskega stališča ter bi se mu nikakor obstrukcijsko ne ustavljala. Končno je dejal Russ: Za nemški narod na Češkem in za njegove zastopnike je to postalo dogma, da se ne spušča nihče niti s Čehi niti z vlado v kaka pogajanja, ako se prej neredbe ne razveljavijo. Ako pa se predloži jezikovno vprašanje parlamentu, potem bi se Nemci ustavnemu potu za ustvaritev državnega zakona nikakor ne ustavljali, dasi bi bile tudi parlamentarne razprave brezuspešne, ako bi se prej neredbe ne razveljavile. Russ vidi jedini izhod v tem, da se priznajo na Češkem trojni jezikovni okraji: češki, nemški in mešani, ter da se potem na tej podlagi reši vprašanje. Končno je prorokoval Russ novo veliko parlamentarno vojno. Na predlog profesorja Hochma je bila sprejeta resolucija, s katero izraža „nemško društvo“ vsem obstrukcionistom svojo zahvalo ter izraža svoje največje ogorčenje, da se nastavlja del nemških poslancev stremljenjem opozicijskih strank ter s tem izdaja nemško stvar. Sprejela pa se je še resolucija proti postopanju praškega župana dr. Podlipnega, ki se ni hotel udeležiti inauguracije rektorja nemškega vseučilišča za-

LISTEK.

„Ples v maskah.“

Velika opera v 3 dejanjih, spisal F. M. Piave, uglasbil Giuseppe Verdi. Poslovenil A. Funtek.

Ker smo o operi „Un ballo in maschera“, ki se uprizoni v petek na slovenskem odru, že govorili včeraj na tem mestu, prijavimo danes na kratko vsebino.

Prvo dejanje: V guvernerjevi dvorani pričakujejo poslanci, vojniki, dvorjanci in ljudstvo avdi-jence, v kateri jih sprejema grf Rihard, katerega naznani paže Oskar, izročivši mu zapisek gostov, katere je po naročilu povabil na sijajni ples. Ko zagleda grf Rihard na listu tudi ime Amalijske, so-pruge svojega tajnika in najboljšega prijatelja, Renato, vniklo:

Ob nje pogledi trepete duša moja v sladki zmedi:
Oh, njo ugrem zamaknjen spet.
In arkaj bodem vase ljubezni sladke glase,
Kot čul bi jih z neba, ljubezni glase!
O pridi sladka bajna noč, za slavnost okrašena,
Oh zvezda mi sije ena, ki je nebo ne zna!

Kmalu na to nastopi Renato, in opazivši Rihardovo razburjenost, a ničesar vedoč o njega

ljubezni, ga svari pred zarotniki, ki mu strežejo po življenju, tako dragemu domovini:

S tem življenjem, ki ti cvete,
Polno nadej, časti, sijaja,
Sto in sto življenj te veže;
S tabo jih usoda spaja!
Kaj brez tebe domovina,
Kaj nje slava, moč in čast?
Kdo ve, ali gdnja zloba
Prisj tvojih na doseže,
Naj si narod ves te brani,
Naj si bdim vsi udani?
Bolj kot ljubav bdi sovraštvo,
Da te pahne z viška v prepast.

Tu nastopi prvi godnik, ki predloži pisanje, s katerim naj se prežane vedeževalka Ulrika, pri kateri se zbira narod, da mu prorokuje bodočnost. Oskar poje o njej:

Kadar na zvezde zre,
Pa se na lici
Njenem preminja vse:
Plašni devici
Zlobo zlojavi, ali pa pravi,
Ji o ljubavi srečni vsekdar.
Ž njo v zvezi je teme podzemski car.
Kdor le dotakne se njene obleke,
Vidi uspehe vse in vse zapreke,
Kadar kdo dvoji v duševnem boji,
Brž ga vpokoji nje glas vsekdar.

Smejoč se naznani Rihard vsem, da gre sam tja, da vidi vedeževalko, a preoblečen, in istotako naj pridejo preoblečeni tja vsi. Zastopaj svari Renato, kateremu so znani zli naklepi zarotnikov, Samuela in Toma.

Sprememba: Vedeževalka Ulrika prorokuje ženskam, okoli nje zbranim, ko nastopi Rihard, preoblečen kot zibč, za njim pa morar Silvan, kateremu Ulrika prorokuje, da bo povišan kmalu v službi in da bo dobil mnogo denarja. To se obistini, ker Rihard utakne skrivaj Silvanu v žep novcev in listek, s katerim je Silvan imenovan častnikom. Amalijsin sluga naznani svojo gospodarico, katera nastopi, ko so odšli vsi, in se je Rihard skril za zagrinjalo. Amalijsa prosi čarobnice pomoči, ker jo bega

Prikrita bitka toga, ljubezni bol, —
In njega naj pozabim,
Ki mislim vsem in željam mojim vlada!
Njega, ki strah je moj in brezup in nada.

Ulrika ji obljubi pomoč rekoč: „Zabili boste! Čarobne kaplje poznam iz trave čudotvorne, ki pomladi srce. Kdor pa jo hoče, utrgati mora jo sam ob jasni mesečini, a groza je kraj“ — morišče zlcdejev zunaj mesta! — Amalijsa je odločena iti tja:

tega delj, ker so rektor in ostali profesorji zavze li napram redbam sovražno stališče. — Rusevim izvajanjem glede novih pogajanj mej Čehi in Nemci slečé v „Narodnih Listih“ predloga češkega stran- karskega vodstva, o katerih govorimo na drugem mestu.

Glasovi o Goluchowskega ekspoziciji. Ruske „Norosti“ pišejo: Že dolgo niso govorili avstro- ogerski ministri tako odkritosrčno in prepričano kakor grof Goluchowski. Veseli nas, da moremo konstatovati, da so te redke lastnosti v govoru avstro-ogerskega zunanjega ministra posledica so- lidnih in prijateljskih razmer mej Avstro Ogersko in mej Rusijo. Ker se opira Avstro Ogerska na jedni strani na trozvezo, na drugi strani pa na somiš- ljenstvo z Rusijo, bi izključila vsako vtikanje v balkanske razmere, more pač prepričevalneje ka- ker kdaj prej govoriti o trdnosti evropskega miru. — „Journal“ pravi, da so izjave Goluchowskega posebno zadovoljujoče, in da si steže zunanji mi- nister pritrjevanje vseh prijateljev miru, ako vstaja na sedanji poti. Jako priznalo pišeta tudi „Gau- lois“ in „Sécle“.

Srbski uradniki imajo v svoji sredi več ko- leg, kateri bi po navadnih pojmih sodili na — ve- šala ali pa vsaj v globoko ječo, ki pa zavzemajo vsled sramotnožalostnih razmer v Srbiji celo prav ugledna in važna mesta kraljeve uprave. Tako je neki Mihael Petrovič v finančnem ministerstvu, ki je bil kot poštar obtožen, da je ukradel „amanet“ (dragotine) v vrednosti 12.000 gld. Vsled „nedosta- janja dokazov“ je bil tatvine oproščen, vendar pa obsojen, da mora znesek vrniti državi. Ta Petrovič ima sedaj službo ministerijalnega „dijurnista“, ki pa ima več tisoč dinarjev plače ter celo mesto „za poverljive poslove“. Plačal seveda ne bo kraljestvu nikdar ukradenega denarja. Že za časa Stojana Novakoviča je imel slično odgovorno službo, poleg tega je pa bil še uradnik tobačne tovarne. Petrovič je odločen naprednjak, zato sme vse. — Jedini ra- dikalec pri najvišjem sodišču, Miljutin Marković, je bil pri nastopu novega ministra odpuščen, na njegovo mesto pa je prišel neki Milan Joksić, okrožni načelnik, ki si je s svojimi lepovščinami že dolgo zaslužil vešala. — Finančni minister je odpustil 30 uradnikov, ker so bili pristaši radikal- cev. Andonović, veleugleden srbski župan, je moral v pokoj, dasi ni strankar; ker pa noče biti tak, kakoršni so drugi, se je moral umakniti možu no- torično nečistih rok. Prav tako se je zgodilo Milju- tinu Popoviču, katerega so zamenili z nekim Bid- žom, s temnim poštenjakom; pri policiji pa so na- stavili razupitega Jeremijo Pljevljakušića. — Kosta Kristić, minister pravosodja in zastopnik mini- stra unanjih del, povišal je v odsotnosti minister- skega predsednika Gjorgjeviča taistega sina, po- slaniškega uradnika IV. vrste uradnikom I. vrste. Protislužno pa je imenoval Gjorgjevič sina Kristića, ki je bil v Peterburgu poslaniški tajnik II. razreda, tajnikom I. razreda. — Radi raznih lopovščin umi- rovljeni polkovnik Mihael Magdalenič bi moral biti prav te dni imenovan upraviteljem vojaške akade- mije z naslovom generala. Dekret je bil že podpi-

san, mej tem pa so prišle nove nepoštenosti na dan, in dekret je uničen. Ti zgledi kažejo toli dra- stično, na kako nizkem stališču morale je srbsko javno življenje, da ni treba nobenih drugih ko- mentarov.

Dopisi.

Iz Žitrov, 18. novembra. Malone se nam ne zdi vredno odgovarjati na duhoviti dopis v „Slo- venci“ z dne 15. novembra. Dopis stresa neko je- zico nad nekim „dopisnikarčekom“ in nad — po- mišljaji. Vidi se, da g. dopisnik na drago ni mogel odgovoriti. Tudi neke naobražene „elise cadi“ g. dopisnik v dotičnem dopisu. No, de gustibus... „Čuditi se moramo le predčnosti dopisnikovi“, pravi „Slovenec“, „da se hvali na zmagi, ko bi liberalci morali reči: Mea culpa, šli bi „takom žvižgat“, (!) da niso rabili nepostavnega sredstva“. No, menimo, da so se gospodje res čudom čudili, ko so videli, kako se slavno propadli. G. dopisnik govori o nekih nepostavnih sredstvih, koja so bajé nam pripomogla do zmage. Volilni imenik vama je bil cel teden na razpolaganje in daci ste iskali, da govorim v vašem „tonu“, dake v jajcu, bilo je vendar vse zamaš. G. dopisnik, le na dan z nepostavnimi sredstvi! Dalje čitamo tam, temu ne sočuvstvujemo z g. dr. Tav- čarjem in temu le s g. Jakobovimi — podplati. No, iz jedinega vzroka, ker so res mnogo tepali! Zamorete li, g. Jakob et consortes, tajiti Vaše ma- nevranje? Ni! In z gg. Žitnikom in dr. Krakom bi baš še bolj morali sočuvstvovati, ker sta prihitela celo iz daljnega Beča ponujat svoje blago — toda za- mam. Hic Roccus, gospoda, pa ne tam dobi, kjer ste ga vi napisali, nevedoč drugega odgovora. Kle- rikalna gospoda se upa dalje sicer skromno trditi, da njihovi mož „poštenjakov“ ni bilo treba — „po- sebno“ — priganjati! Sama pa pripozna, da pri- ganjati jih je bilo vendar treba. In pa še kako! Kar se tiče „deseterice“ iz Ledin, menda ni potreba baš Arhimeda, da bi preračunil, koliko jih je bilo več. Iz Lediške občine je 26 volilcev, 4, kakor pravite, so bili naši, veliko se jih pa tudi volitve ni udeležilo. Toraj! Da so šli volit Leditci le radi „gospoda“, vam še jedenkrat zatrjujemo. Niti pet mož bi se inače ne bi bilo udeležilo volitev. Koliko vabčev je zbral g. ledinski župni upravitelj, pra- šate? Vaš dopisnik je do cela metonimičen, a te metonimije niste poznali? Ponujate nam dalje tudi ostankov. Hvala! Ko bi bili hoteli, vzeli smo že prej 20 ponujanih vaših poštenjakov, a imeli smo jih sami v ozbilju. „Duhovnik ima dovolj posla v cerkvi v javnosti naj „molči“, tako „Slovenec“, in mi dodajamo še, da ga nima le dovolj, nego še preveč, ako hče kat dober duhovnik vestno oprav- ljati svoje cerkvene posle, inače pa, ako tega ne storeva ima — 24 ur prostega časa na dan. In gordijski voz bi bil razvozan, kojega vi niste mogli. G. dopisnik pršaše tudi nadalje, kdo se je razprl! Gospoda, tu, tu je umestna tista vaša: Mea culpa! Priznate tudi nadalje, da do zadnjih let ni bilo še nikdar take groje kakor sedaj! Res! Ko gospoda vidite, da se vam izneverja vaše mehko orodje — slovenski kmet —, napanjate vse svoje zadnje moči, a pri tem jednatite le pojemejoči luči, ki gori z dolgim utrinkom in le sem pa tja za tre- ntek še vplamti in potem vgasje! Dalje besedi „Slovenec“ in nas poučuje o sestavljanju volilnega imenika in nam ošita nepostavnosti, a se skrbno ogiba navesti kaj pozitivnega. Toliko le v odgovor, da gospodje dobro vedó, da nam niso in ne morejo v tem oziru do živega s svojimi predbacivanimi nepostavnimi sredstvi. Mi nismo jemali v poštev nikakih doklad, koje plačujejo „fl karji“, kakor je neki gospod blagovolil z lece, odkoder se ima gla-

siti le beseda miru in spravi in ne pobalinsko zmerjanje, imenovati naše obrtiske. Dober tek nam želite k zmagi, a mi Vam k pojedini — sedmine. Kar se tiče končne afé e o vozu, sami priznate, da so jih naobraženci zvrnili — in s tem pokazali svojo olikanost! Sapienti sad! In ta duhoviti konec! Pre- pomankljiv je in glasilni bi se moral: „Svetu naj pa obširneje poročajo poznejši zgodovinarji o naši bivši slavi, virov jim ne bode manjkalo, a peli bodo le žalostinke o propadli slavi in vznesene ode o probuji in vstajenju!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 23. novembra.

— (Slovanska kršč.-narodna zveza in vlada) Te dni je bila parlamentarna komisija „Slovanske krščansko-narodne zveze“ pri naučnem ministru baronu Gautschu in pravosodnem mini- stru grafu Gleispachu, da zagovarja postulate Slo- vencev, Hrvatov in Malorusov glede šolstva in pravosodja. Pri ministru baronu Gautschu se je komisija mudila dve in pol ure, pri grafu Gleis- pachu polduro uro. Oba ministra sta pripoznala, da je vlada dolžna ugoditi večini izrečenih zahtev, sicer sta pa oba ministra zahtevala, da ostane vse- bina teh pogovorov tajna.

— (Državno uradništvo.) Iz uradniških kro- gov se nam piše: Kakor čujemo, hoče osrednja vlada poizvedeti, kakšno mišljenje je mej uradništvom zaradi zavlačevanja regulacije plač in se je bajé v tem oziru obrnila s posebnimi dopisi na lokalne vlade. To je po našem mnenju popolnoma nepo- trebno, kajti zadnji sluga osrednje vlade bi ji lahko povedal, da tako kakor mej dunajskimi uradniki, ravno tako, ako še ne huje vre tudi mej uradni- štvom v provincijah. Ako je pa tako vprašanje že res došlo, ne dvomimo, da bodo vsi načelniki, ako hočejo odkritosrčno govoriti, na vsa usta povedali, da je vsled popolnoma neopravičenega zavlačevanja regulacije plač mej uradništvom zavlada splošna nevolja in skrajna ogorčenost, ker je vsakemu urad- niku jasno, da država opravičenim zahtavam svojih uradnikov noče vstreči, in da je opetovano zatr- jevanje, češ, država nima denarja, pri ogromnih vsakoletnih blagajničnih prebitkih le goli humbug.

— (Repertoire slovenskega gledališča.) Opozorjamo na današnjo predstavo Moserjeve štiri- dejanske glume „Kuzničar“.

— (Stekel maček?) Janez Razinger, knjigo- vez na Poljanski cesti št. 26 je bil od domačega mačka v dano noč vgrizen. Maček je bil, kakor se govori, stekel. Janez Razinger je šel takoj v bol- nico, mačka pa so pobili.

— (Nezgoda.) Danes ob 1/12 uri padel je pri stavbi Maurerjeve hiše na Valvazorjevem trgu delavec Giju Saladora kos opeke na glavo. Salva- dora je težko ranjen in se je prenesel v deželno bolnico.

— (Semenj.) Na včerajšnji semenj je bilo priganjih 966 koaj in volov, 605 krav in 75 telet, skupaj 1646 glav. Zunanjega kupca ni bilo, razen jednega žida s Morave, kateri je nekaj volov za- rejo kupil. Mej domačini so se še najbolj prodajale krave s teleti, sploh pa je bila kupčija srednja.

— (Najden denar.) Včeraj popoldne našel je neki posestnik v Wolfvovih ulicah večjo svoto denarja, kateri je oddal na magistratu.

Če mora se zgoditi,
Hočem pogumna biti!
Moči naj Bog, naherem,
Da greha dušo operem!

Rihard pa, ki je poslušal za zagrinjalom,
pristavi:

Ne sama, saj pojdem za teboj!

Tedaj nastopijo prijatelji Rihardovi in Oskar,
vsi preoblečeni in zahtevajo, naj jim vedeževalka
prorokuje. Prvi je Rihard, ki varljivo poje:

Dej ali me čaka na morju poguba,
Dej ali presrčna bo deklica ljuba
Mi zvesta ostala, na mene čakala?
Z raztrganim jadrom in dušo nemirno,
Mladenec odpravljam na vodo se širno,
Ne plaši me neba ni pekla vihar.
Odkri mi, pospeši, razreši usodo,
Znaj, mene ni ljubav ni vihre
Ne bodo od morja ločile nikdar!

Na ladji lahkotni, ki poka in škriplje,
Ko nanjo strahota valovja se usiplje,
Sred groma in bliska naj duša mi vriska.
Oj sladka je pesem o hiši domači,
Ko pustil mladenko v brezupnem sem plači.
Ta pesem mi vliiva moč novo v srcé,
Hej, le mi izusti preroško besedo,
Razgrni mi bedo, nam srca
Ne stiska ni strah ni gorje.

Ulrika mu prorokuje smrt, a ne na bojišči,
nego od roke prijatelja, na kar odgovarja Rihard
sasmehovaje:

Presmešna je, preglupa
Beseda ta gorjupa!
Ah, lahkovernost družbe te
Na smeh me sili le!

„Kdo bo torej morilec?“ vpraša Rihard, a
Ulrika odgovori: „Kdor prvi danes ti poda roko!“
V tem hipu nastopi Renato in proži, ne vedoč, kaj
se je tu godilo, grofu roko, katerega Ulrika s stra-
hom spozna, a on ji odpusti in jo obdari z novci.
Silvan pripelje ljudstvo soboj, ki, spoznavši ljublje-
nega guvernerja, poje slavošpev in zavesa pade.

Drugo dejanje: Amaliya pride na „grozno
grobščo, kjer krivica vsaka se plača s smrtjo, kjer
zeleni čarobna zel,“ ki naj samori v njej pregrešno
ljubezen do grofa Riharda, a žalostna premišlja:

Toda kadar utrgam to travo,
Ki ozdravi mi vse bolečine,
Kadar v glavi mi zbegani mine,
Kar me nosilo je prej do neba;
Ko ljubezni mine mi gorje,
Kaj ostane tebi še srcé?
Kdo bo plakal in kdo mi povrne
Izgubljeno, brezupno življenje?
Srce bedno, oh, naj led te ogrne,
Več ne plakaj pekočih solzá,
Oh, pozabi radost in gorje,
Mirno bodi, bedno mi srce!

Ura bije polnoči, obhaja jo strah, zdi se ji,
da vidi duhove usmrčenih zločincev in pretrašena
pade na kolena in moli.

Imenada nastopi grof Rihard, ki je šel za njo
in jo hoče ščititi. Amaliya ga roti, naj beži:

Bedna žrtev tu se gradim,
Vsaj imena mi ne skrunite,
Da sramota, zaničevanje
Mi življenja ne pokonči!

On v strasti ljubavi ne sluša, zagotavlja pa
jo, da mu je sveta njena čast, na kar mu ona od-
govarja:

Toda, Rihard, ni smeti družega ljubiti ženó,
Njegova sem, ki bi tvegaj življenje za té.

Rihard pa jo zavrača:

Veš li, ali srca ne razjeda
Neutésno mi bridko kesanje?
Kdo pa sliši njegovo ječanje,
Ko ljubezni le polni ga spjev?
Kolikrat sem vzdihaval po noči,
Zmučen, strd od duševnega boja.
Kolikrat od Boga sem pokoja prosil,
Kolikrat prosil kot ti!
In zatorej da bilo bi moči
Ne živeti le zate vse dni?

Zaman ga roti Amaliya, naj beži, on hoče le
jedno besedo čuti iz njenih ust: Da ga ljubi! Ko
sta v največji ekstazi ljubavnega dvospeva, nastopi
Renato, ki ničesar ne sluti o pregrešni ljubezni svoje
soproge in grofa Riharda, katerega pride svariť,
da pobegne pred zarotniki, ki ga zalezujejo in hoté
umoriti. Dramatična situacija dospela je do
vrhunca.

(Konec prib.)

— (Čevljarska zadruga.) Deželna vlada je odobrila prenehanje pravic razsolitja ljubljanske čevljarske zadruge.

— (Vestna pošta.) V Radečah 11. t. m. oddano pismo, na katerega naslovu je bilo izrecno zapisano „Kopanj, pošta Grosuplje“ romalo je — risum teneatis — v Slavonijo! Tam so iztaknili po gotovo večurnem mučnem iskanju in brskanju po različnih zaprašenih leksikih in krajevnih imenikih neko gnezdo po imenu „Kapan“ pri Suhempolji. Najbrže misli slavno pošto uradništvo v Zidanem mostu, da smo še vedno v onih časih, ko so nas nazivali Nemci s „Krobothen“, ko še sedaj mečejo Turke in Slovane v jeden koš. Ker je bil naslov samo v slovenskem jeziku napisan, so učene glave takoj mislile, da ta kraj ne more biti drugje, kakor na Hrvaškem; škoda, da ga niso iskali kje blizu Konstantinopola. Tam seveda so iskali nič slutečega mojega prijatelja po „cijelej okolici“. Tako se mi piše iz Kapana, kjer se je post tot discrima rerum mojega pisma nekdo usmilil, je odprl in mi nazaj poslal, kamor je po poteku jednega tedna srečno dospelo. Sreča, da sem se podpisal s celim imenom, sicer bi v resnici „uzalud očeski“ odgovor. Olovek v resnici ne ve, ali bi se jezil nad malomarnostjo, ali pa bi se smejal nad gorostasno učenostjo recte nevednostjo naših nemških in ponemčenih poštinih uradnikov. Če bode šlo tako naprej, bomo s časoma primorani celo dopisnice rekomandirati, ako hočemo, da pravočasno dospo na svoj pravi cilj.

— (Posojilnica v Zagorji ob Savi) bode tudi v prihodnje obrestovala hranilne vloge po 4 1/2% in bode sama plačevala novi restni davek.

— (Iz Tržiča) se nam poroča: Zabavni večer, katerega je priredilo tukajšnje bralno društvo v soboto 20. t. m., je zad vse pričakovanje lepo izšel. Obširni vzpored tamburaških in pevskih točk je bil izvršen vrlo dobro in so tamburaši kakor pevci želi splošno odobravanja. Udeležba je bila mnogobrojna, vrljub temu, da se je od gotove strasti delovalo proti udeležbi. Društvo je na pravem petu. Le tako naprej!

— (Nezgodna na železnici.) Železniški delavec Fran B. loch je mej postajama Zarovnica in Javorčnik padel pod železniški voz tako nesrečno, da mu je voz zlomil desno roko.

— (Poročil) se je včeraj v Gračci gosp. dr. Fran Poček, sodni pristav v Ljubljani, z gđno. Francico Preisingerjevo. Čestitamo!

— (Demonstracije v Gradci.) Pri sobotnih demonstracijah v Gradci je bil delavec Karol M. narič s bajonetom tako zaboden, da je še tisto noč umrl. Razen njega bili so še trije delavci nevarno ranjeni, jako mnogo pa je lahko ranjen h. Redarjev je bilo ranjenih pet, mej njimi dva nevarno.

— (Imenovanja.) Pravni praktikantje v okrožju višjega sodišča tržaškega Rudolf Gruntar, Spiro Peručič, dr. Alojzij Candutti in Gino Quarantotto so imenovani za avskultante.

* (Biela meteori) se bodo prikazali bajé 23. t. m. že zgodaj na večer. Biela meteori se imenujejo, ker hodijo isto pot katero je hodil komet Biela, kateri se je l. 1846., ko se je približal zemlji, razpočil na dva dela. Od takrat se ta komet ni več prikazal, le njegovi vazali, Biela meteori so še ostali. Ti bodo šli 23. t. m. skozi pot zemlje in zato bode videti veliko utrinanje, pravijo zvezdoznanci, — če se morda niso zopet zmotili.

* (Brzjav in golob pismo nose.) „Fremdenblatt“ poroča: Neki moskovski trgovec je bajé skušal hitrost brzjava ter goloba pismo nosca, in prepričal se je, da je — golob urnejši od brzjava. Brzjavil je svoji ženi z Dunaja v Moskvo ter odposlal ob jednem goloba s pisemcem tjakaj. Golob je dospel v Moskvo tri ure prej, nego brzjav. Kdo verjame to?

* (V dveh urah iz drevesa časopise napravil) je neki tovarnar v Grafenau-u na Spodnjem Bavarskem. Najprej so deblo z okroglo žago delili na 50 cm dolge kose, katere sta stroja olupila ter razklala. Nato so izpremenili polena v lesovino, iz katere je nastal papir. Vse to in tiskanje papirja je trajalo dve uri 25 minut.

Telefonična in brzjavna poročila.

Dunaj 23. novembra. Poslanska zbornica je po sila dolgi razpravi vzprejela predlogo o podporah po ujmah oškodovanih pokrajin. Večerna seja je trajala do polnoči. Predsednik je določil prihodnjo sejo za sredo in na dnevni red postavil pogodbeni provizorij. Radi tega se je unela dolga in precej burna razprava. Nemci so zahtevali, da pogodbeni provizorij ne sme priti prej na dnevni red, dokler niso rešeni vsi podani nujni predlogi in grozili z igredi, če se jim ne ugodí. Wolf je zaklical: Vse bomo razbili in demolirali, če se ne udaste. Zbornica je s 132 proti 79 glasom odobrila dnevni red, kakor ga je bil naznačil predsednik.

Dunaj 23. novembra. V budgetnem odseku avstrijske delegacije razvila se je danes velezanimiva razprava o unanji politiki. Seja se je začela ob 10. uri dopoldne in traja ob 3. uri še. Razpravo je otvoril dr. Stransky, kateri je, pripoznavajoč javnost in preciznost ekspozicije grofa Goluchowskega, poudarjal posebno zadoščenje, da se je Avstrija porazumela z Rusijo in da se je vsled tega premenila avstrijska politika na Balkanu, in naglašal pomen porazumljenja mej poljskim narodom in Rusijo, katero se je doseglo povodom carjevega obiska v Varšavi. Dr. Gross je grajal, da delegacija sploh kaj sklepa o prispevkih za skupne troške, še predno je določena kvota. Trdil je dalje, da je avstrijska notranja politika panslavistična in da nasprotuje mirovni unanji politiki. Ta notranja politika, katero je Gross konsekvntno imenoval panslavistično, zamore postati usodnega pomena za trozvezo, kar potrjuje panslavistični panegirik dra. Stranskega. Gross je vprašal ministra, je li res, da je diplomatičnim potom interveniral v Berlinu, da je pruska vlada nekaterim avstrijskim poslancem prepovedala, govoriti na shodu pan-germanskega društva, in če je res, zakaj da je to storila in na podlagi katerih zakonov. Naposled je Gross rekel, da Nemci sicer pozdravljajo porazumljenje z Rusijo kot novo jamstvo miru, da pa nikakor ne žele tesnejšega približanja mej Avstrijo in Rusijo.

Dunaj 23. novembra. Po Grossu je govoril dr. Scheicher in sicer v zmislu krščansko socialne stranke. Razpravljal je obširno o konzulatskih zastopstvih in ugovarjal izreku dr. Stranskega, da trozveza ni več tako aktualna, kakor je bila, sicer pa rekel, da bode v plenarni seji delegacije govoril nacijonalec Kaiser, kateri je tudi predsedniku ogerske delegacije, grofu Szaparyju očital, da se vtika v notranje razmere avstrijske in se v dokaz tega skliceval na Szaparyjev odgovor na cesarja. Govoril je potem še Lupul in sicer vladi prijazno, potem pa je prišel na vrsto dr. Kramar.

Dunaj 23. novembra. Kramar je najprej poudarjal, da se je trozveza nekoliko premenila in je potem s posebno iskrenimi besedami pozdravljaj približanje Avstrije k Rusiji. Naglašal je, da se pri tem razmerju nič ne prikriva, da se je razložilo vsemu svetu jasno in razumevno, in da je tudi že rodilo dobrih posledic. Vzel je z zadoščenjem na znanje izjavo ministra Goluchowskega, da Avstrija ni provzročila najnovejše krize v Srbiji, in da je Avstrija v zvezi z Rusijo blagodejno uplivala na razvoj balkanskih razmer. Rekel je, da so bili Čehi nasprotniki trozveze, ker so domnevali, da si pridobi ž njo Nemčija preponderanten vpliv na naše notranje razmere, a priznal, da se zdaj Nemčija vede povsem korektno in lojalno.

Dunaj 23. novembra. Po Kramarju so govorili še grof Zedwitz, grof Dzieduszycki in baron Dipauli, potem pa je minister grof Goluchowski z ozirom na Grossovo interpelacijo izjavil, da on ni na noben način uplival na to, da je nemška vlada nekaterim avstrijskim poslancem prepovedala nastopiti na shodu društva „Alldeutscher Verband“ v Berlinu in demonstrirati proti avstrijski vladi, ampak da je to storila nemška vlada iz lastnega nagiba. Minister govori še.

Dunaj 20. novembra. Minister grof Goluchowski se je nadalje zavaroval proti svojevoljnemu tolmačenju njegovih izjav, rekši, da je jasno in lojalno govoril. Trozveza je in ostane steber naše unanje politike, že ker je sklenjena za ohranitev miru. Vlada si je štela v dolžnost, utrditi in pomnožiti garancije, katere daje trozveza, in se je porazumela z Rusijo. Bila so nasprotstva mej Rusijo in Avstrijo, a ta so se odstranila. Nobena teh dveh držav se ni odrekla svojemu vplivu na Balkanu, a dogovorili sta se, da se ne bodeta vmešavali v notranje zadeve balkanskih držav. Izvestnim krogom bi bilo jako všeč, da se Rusija in Avstrija ne razumeta, skušali so tudi preprečiti porazumljenje, a ni se jim posrečilo.

Dunaj 23. novembra. Po kratki specijalni debati je budgetni odsek odobril proračun

ministerrstva unanjih del ter izrekel ministru grofu Goluchowskemu soglasno zaupanje. To je prvič, da se je ministru unanjih del votila zaupnica soglasno. Prihodnja seja bo v nedeljo. Na dnevnem redu je proračun vojnega ministerstva.

Dunaj 23. novembra. Nemška katoliška ljudska stranka je danes sklenila, da bode pri drugem in pri tretjem branju glasovala za pogodbeni provizorij.

Dunaj 23. novembra. Vlada želi, naj bi poslanska zbornica zborovala do Božiča in upa, da se do tedaj parlamentarnim potom reši razen pogodbenega provizorija tudi budgetni provizorij in zakon o kontingentu novakov za l. 1898.

Narodno-gospodarske stvari.

Osební kredit po kranjski deželi.

(Spisal Ivan Lapajne.)

I. Splošne lastninske in pridobninske razmere.

Vojvodina kranjska, ki meri okoli 100 kvadratnih mirijametrov, je ponajveč gorata; gorenjska stran pripada že visokemu alpskemu gorovju, mej tem ko krije Notranjsko Kras, Dolenjsko pa večinoma gričevje. Gorati del dežele obsega več kakor polovico nje površine; več kakor četrtina dežele pa je hribovita, in le slaba četrtina odpade na ravnino, ki obsega: ljubljansko barja, krško polje, gorenjsko dolino in še nekatere manjše druge doline. Cele površine je 95% produktivne zemlje, mej temi zavzemajo skoro polovico gozdovi; 1/6 odpade na pašnike, 1/6 na travnike in vrtove, o. 1/8 na ralno zemljo, sposobno za plug; okolu 1 1/2% površine pa krijejo vinske gorice itd.

Dežela je povsem poljedelska ali agrikulturna dežela; kajti večina prebivalstva se ukvarja z različnimi strokami poljedelstva, in le skromna manjšina dela in služi pri rudarstvu, industriji ali v kakem drugem poklicu.

Večjih poljedelskih podjetij je v deželi pač jako malo; saj je pa na Kranjskem vseh velikoposestnikov samo nekaj nad 100, in še mej temi jih poseduje nekaj le večje kmetije. Nekaj velikoposestnikov, „graščakov“, je seveda še vedno na Kranjskam, akoravno se je v zadnjih 40—50 letih, po l. 1848. namreč, marsikatero velikoposestvo ali „graščina“ porazdelila in poprodala. Srednje velikih posestev bilo je pač že pred omenjenim letom precej in danes obstoji iz njih večina dežele. Vender gredo tudi ta srednja posestva isto rakovo pot, kakor velika posestva. Tudi ta ljudje čim dalje bolj parcelirajo in poprodajajo, in v kratkem bomo mogoče lahko trditi, da so na njih mesta stopile, in to posebno na Notranjskem in Dolenjskem, majhne in prav majhne kmetije. Kje pač tiči vzrok temu rastočemu razdeljevanju posestev? Ako zgubi posestvo svojega dosedanjega lastnika, tedaj preide navadno, posebno v zaupuščinah, celo v tuje roke; vender ne vedno. Iz jednega ali drugega povoda, posebno če ima več dedičev, razdeli kmet svoje, že tako ne veliko posestvo; na ta način nastanejo potem iz jedne trdne kmetije male kočarije, tudi „kajžarije“ imenovane, ki so v malem številu bile že pred 1848. l. Dostikrat pa je kmet prisiljen še pred smrtjo, v svojem interesu, svoje lepo posestvo razkosati; prej ali slej pride ali po slabi letini ali kaki drugi nadlogi v stisko, da mu zmanjka darja. Sedaj pa naj plača davek, ali si nakupi živine itd. Vpraša se scim? Poljskih pridelkov gosposka oblast ne jemlje, čaka tudi ne za kmeta ugodnejšega časa; izposoditi si denar, pa je bilo prejšnje čase težka stvar. V celi kranjski deželi je bil jeden sam zavod, ki bi mu morda ustregel, ali manjkalo je v tistih časov posredovalcev (odvetnikov, notarjev); in tako je bil kmet prisiljen, storiťi zadnji, za njegovo delovanje jako neugoden, korak: odprodati jedno, dve parceli svojega posestva. — Pomanjkanje denarja v nujnih potrebah je bil mogoče in je marsikje še dandanes glavni vzrok poprodavanju, manjšanju večjih posestev. — Arondirana so posestva največ na Gorenjskem, pa tudi še nekatera na Notranjskem in gorenjem delu Dolenjskega. Najbolj parceliran pa je svet, kjer rase vinska trta, kakor v srednjem južnem delu Dolenjskega in na Vipavskem, in posebno še v Belikrajini. — Jedno smemo z malim ponosom srečno imenovati za našega kmeta, da kar ima, lahko po vsej pravici imenuje svojo last; najemnikov je izmej naših kmetov le jako jako malo, in če vzame kateri kako posest v najem, tedaj ima navadno tudi še nekaj, kar lahko imenuje svoje.

(Dalje prih.)

— Državne železnice. V uradnem okrožju c. kr. državnoželezniškega ravnateljstva v Beljaku je na prodaj še nekaj kompletnih štacijskih svomecev. Ti zvonovi so v mnogih gospodarstvih priljubljeni. Tu se dobe cenejše. Kupci naj se obrnejo ali naravnost na železniško ravnateljstvo ali pa kar do prve državnoželezniške postaje. — S 1. decembrom se otvori lokalna železnica Podkloster-Smober.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Marije Rebec posestvo v Rodohovi vasi (prvikrat) dne 27. novembra v Postojini.
 Pavla Vatrovca posestvo v Gor. Ležečah, cenjeno 1523 gld., dne 27. novembra in 22. decembra v Senožčah.
 Jakoba Turšiča posestvo v Bezuljaku, cenjeno 1664 gld. 10 kr. (relicitacija) dne 29. novembra v Cerknici.
 Josipa Mačeka razne terjatve v znesku 902 gld., 300 gld., 92 gld. in 300 gld. (preloženo) dne 29. novembra v Ljubljani.

Umrti so v Ljubljani:

Dne 19. novembra: Marija Tereclj, mizarjeva žena, 49 let, Cesta v mestni log št. 6, rak v želodcu. — Jera Legat, kramarica, 61 let, Mestni trg št. 11, srčna hiba.

V deželni bolnici:

Dne 18. novembra: Anton Vidmar, pastir, 33 let, srčna hiba.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Novembra	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm. v 24 urah
22.	9. zvečer	751,0	2,9	sr. zah.	skoro obl.	
23.	7. zjutraj	748,7	2,5	brezvetr.	del. jasno	0,0
	2. popol.	745,0	8,1	sl. svzh.	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 27°, za 0,6° nad normalom.

Dunajska borza

dne 23. novembra 1897.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 40 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 " 40 "
Avstrijska zlata renta	122 " 70 "
Avstrijska krona renta 4%	102 " 30 "
Ogerska zlata renta 4%	122 " 35 "
Ogerska krona renta 4%	100 " 05 "
Avstro-ogerske bančne delnice	947 " — "
Kreditne delnice	354 " 75 "
London vista	119 " 85 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 " 87 1/2 "
20 mark	11 " 77 "
20 frankov	9 " 54 "
Italijanski bankovci	45 " 30 "
C. kr. cekini	5 " 67 "

Dne 22. novembra 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	160 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192 " — "
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	129 " — "
Zemlj. obh. avstr. 4 1/2% zlasti zast. listi	98 " 60 "
Kreditne srečke po 100 gld.	199 " 75 "
Ljubljanske srečke	22 " 75 "
Rudolfove srečke po 10 gld.	24 " 50 "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	162 " 50 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	435 " — "
Papirnati rubelj	1 " 28 1/4 "

Št. 39.694.

Razglas.

(1803)

V četrtek, dne 2. decembra 1897, se bo mej 11. in 12. uro dopoldne vršila pri tukajšnjem uradu **minuendo licitacija za preskrbljevanje hrane in vožnje odgoncev pri odgonske postaje občini v Ljubljani za leto 1898.** K tej licitaciji se vabijo podjetniki s pristavkom, da je prevzemnikom vložiti 50 gld. varščine.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 18. novembra 1897.

Št. 39.345.

Išče se stanovanje.

(1774-3)

Podpisani mestni magistrat potrebuje za dobo

od 1. februarja do 1. novembra 1898. leta

za pisarno mestne efektne loterije stanovanje, obstoječe iz jedne velike in dveh manjših sob.

Pismene ponudbe, v katerih naj bode navedena najemščina, vzprejema ob uradnih urah magistratni predsedstveni tajnik **Eugen Lah.**

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 15. novembra 1897.

Zahvala.

O priliki petdesetletnega jubileja našega podjetja došlo nam je iz krogov naših p. n. prijateljev in naročnikov toliko častnih čestitok, da se smatramo prijetno obvezanim, javno izreči svojo prisrčno in udano zahvalo, proseč, da se naj nam blagovoli do sedaj izkazano zaupanje ohraniti tudi v nadalje.

Z odličnim spoštovanjem

Jurdka: G. Tönnies.

(1808)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Lepo stanovanje

v novoizidani hiši, obstoječe iz 2 sob, kuhinje in pritliklin, odda se po ceni takoj ali za 1. februar na Emonski cesti št. 10. (1772-3)

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1897

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd. Lend Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Hebr, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga iz Novo mesto in v Kočevje.** Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano.** j. k. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 52 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Anseea, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoldne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregenca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — **Odhod iz Ljubljane** d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano** d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 20 m. zvečer. (962-268)

„Kondor“.

(1788-3)

„Helios“.

(1789-3)

Št. 3091.

Razglas.

(1786-2)

Uradni prostori c. kr. deželne sodnije v civilno pravnih zadevah nahajajo se v hiši baronice de Traux

na Bregu št. 20;

uradni prostori deželne sodnije v kazenskih zadevah, okrajne za m. d. sodnije v kazenskih zadevah in državnega pravdnštva pa

v Hrenovih ulicah št. 11/a

kjer se bodo za naprej tudi porotne razprave vršile.

C. kr. dež. sodnije predsedništvo v Ljubljani

dne 18. novembra 1897.

V dvorani hotela „Pri Maliču“.

Samo 6 dni

od torka, dne 23. novembra naprej

Edisonov kinematograf.

(Žive fotografije.)

Vsak dan predstave popoldne ob 5., 6., 7. in 8. uri zvečer, vsako uro jedna predstava.

Prvi prostor 40 novč., drugi prostor 20 novč.

Posebna električna svetilna naprava.

I. Vzored od torka do četrka:

1. Vladni jubilej angleške kraljice 1897.
2. Prihod kraljice iz Windsora.
3. Slavnostni sprevid kraljice.
4. Telesna garda in dragonska godba.
5. Defiliranje pešpolka.
6. Prvi koraki otroka.
7. Operni trg v Parizu.
8. Karakterni komik.
9. Osveta vrtinarjeva.
10. Borilni boji.
11. Morsko skalovje pri Biaricu.
12. Serpentinški ples v barvah.

II. Vzored od četrka do sobote:

13. Brzovlak I.
14. Borba z biki na Španskem I.
15. Skakalni konj v cirkusu.
16. Baletni plesalec in plesalka.
17. Pev in otrok.
18. Slap pri Schaffhausenu.
19. Kronanje carja v Moskvi.
20. Vzprejem carja v Parizu.
21. Tovarniška vrata opoldne.
22. Groščina duhov.
23. Brzotlikar.
24. Dama v kopelji.

(1810-1)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.